

Останні миті

Qvitka Українська

— А як щодо разом зістрибнути зі скелі?

— Я боюся висоти.

— Річ не в тому. Ти боїшся, що про тебе подумають інші. Господи, та ти бачиш цих людей перший і останній раз у житті.

— Слухай, я розумію, що колись ми домовились померти у 85 років в один день, але ти ж бачиш — не склалося. То давай перенесемо.

— Невже ти так боїшся?

— Я не боюся смерті. Вмирати не страшно — шкода, що назавжди.

— Який ти жалюгідний! У тебе, Жорж, ніколи не було ні сміливості, ні витримки, ні сили волі. На тебе сумно дивитися.

— А як ти думаєш мені все життя було дивитися на тебе. Га, Клара? На тебе, яка на сьогоднішній день має останню стадію раку. Все життя я мусив посміхатися, а всередині ковтати сльози. Ти хоча б це пам'ятаєш?

— Не ображай мене, Жорж! Це ти не пам'ятаєш, що сьогодні у мене останній День Життя. Чорт забирай, ти змусив мене плакати! Я тобі цього не пробачу.

— Останній день! Господи! То проживи його нормально. Що за Джульєттівський спосіб самогубства!

— Джульєтта заколола себе. Ти навіть цього не знаєш. Коротше, роби як знаєш. Цей день я продумала ще 57 років тому, коли одружилася з таким остолопом як ти, а ти, як завжди, зриваєш усі мої плани. Бувай здоровий.

* Бабуся чмокнула діда в щетинисту щоку і зістрибнула зі скелі.

— Зовсім я не остолоп! І є у мене сила волі, зрозуміла! Не віриш?

* Старенький дід стрибнув слідом.